

במדבר (פרשת מטות) פרק לא פסוק ח

וְאֶת־מַלְכֵי מִדְיָן הָרָגוּ
עַל־חַלְלֵיהֶם אֶת־אֹנִי וְאֶת־רִקְסִי
וְאֶת־צֹר וְאֶת־חֹר וְאֶת־רַב־עַ
חַמֶּשֶׁת מַלְכֵי מִדְיָן וְאֶת־
בָּלָעַם בֶּן־בְּעֹר הָרָגוּ בַּחֶרֶב׃

שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיד, וְאֵל תַּפּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְקֵי. תִּתְּנֶנָּה תָּמִיד לְדַבֵּר כֹּל דְּרִייד בְּנִחַת לְכָל אָדָם

בְּכָל דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשֶׂיךָ וּמַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ וּבְכָל עֵת, חָשׁוּב בְּלִפְנֵי כְּאִילוֹ אֶתָּה עֹמֵד לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁכִּינָתוֹ עֲלֶיךָ. כִּי כְבוֹדוֹ מְלֵא הָעוֹלָם, וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּאִימָה וּבִירְאָה כְּעָבֵד לִפְנֵי רַבּוֹ, וְתַבְיִשׁ מִכָּל אָדָם, וְאִם יִקְרָאךָ אִישׁ אֶל תַּעֲנֶהוּ בְּקוֹל רֹם, רַק בְּנִחַת כְּעֹמֵד לִפְנֵי רַבּוֹ. וְהָיִי זֶהִיר לְקִרְוֹת בַּתּוֹרָה תָּמִיד אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיְמָהּ, וּכְאֲשֶׁר תִּקּוּם מִן הַסִּפָּר, תִּתְחַפֵּשׂ בְּאֲשֶׁר לְמִדַּת אִם יֵשׁ בּוֹ דִּבֶּר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיְמוֹ, וְתִפְשָׁשׁ בְּמַעֲשֶׂיךָ בִּבְקָר וּבְעֶרֶב, וּבִזְהָ יִהְיוּ כָּל יָמֶיךָ בְּתַשׁוּבָה.

על כן אפשר קודם אדם לתענה, לעזרת העונה ללכת בתהמיד. כל דבריד ודיו בנות, וראשית
הפית, והעידוד יביטו למטה לאחור ולקדו למעלה, ואל תביט בפני אדם בדרך עמו, וכל
אדם יראה ודע מקדו מעניד, ואם תבט אל עיניו הוא, ערד לבדו. ואם רש הוא, ואתה ששיר
או תבט למטה, תשוב בלדק כי אתה תביט מעט ונאי מקדו, שאם הוא חוטא הוא שושג
ואתה מיד.

דבר וּמִשְׁעָר וּמִשְׁכָּנֹתֶיךָ וְכָל עַתָּה, חֹשֶׁב בְּלִבְךָ מֵאֵלֶּיךָ אֲתָה עֹשֶׂה לָּמְנוּ הַקִּדּוּשׁ בְּרִדְךָ, הֵאָּה וּשְׁכֵנִתָּה עִלָּיִךְ. כִּי בִבְרוּךְ מִלֵּא הַשָּׁמַיִם, וְדִרְבָּרְךָ יְהִי בְּאֵשֶׁיךָ וּבִזְרָאֶיךָ דְּעָנְךָ לָמְנוּ רַבּוֹ, וְתִשְׁתַּבֵּחַ שָׁם אֲדָם, וְאֵם יִצְחָק אִין אֵל מִתְעַבֵּר בְּקוֹל רַבּוֹ, כִּי בְּנִתָּה עֲשִׂימִר לָמְנוּ רַבּוֹ. וְיִהְיֶה יְהִידִי לְקוֹלֹת הַתּוֹרָה חֲסִיד אֱלֹהֵיךָ מִלֵּא מִן הַסָּפֵר, וְתִשְׁתַּבֵּחַ וְתִשְׁמַח בְּאֵשֶׁר לְמִתָּה אֵם, כִּי מִן דְּבָר אִשֶׁר תִּחְלֵךְ לְעִמּוֹ, וְתִשְׁפָּשֶׁשׁ בְּלִבְךָ בְּמִרְכָּה וּבְעֶבֶר, וְתִשְׁמַח יְהִידִי לֵאמֹר יִסְדֵּךְ הַשְׁתִּיבֵךְ.

דף קו

